

Sygn. akt: I C 427/22 upr

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Szubstarski

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2023 r. w Kętrzynie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

na podstawie 182 § 1 pkt 1 kpc

postanawia: umorzyć postępowanie

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wytoczył powództwo o zapłatę przeciwko pozwanemu M. M., którego adres doręczeń powód oznaczył jako (...) / 3, (...) - (...) S.. Doręczenie pozwu pod wskazanym adresem było nieskuteczne z uwagi na niepodjęcie przesyłki przez pozwanego (k.24,34-35).

Zarządzeniem z dnia 23 czerwca 2022 r. Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do doręczenia pozwu pozwanemu za pośrednictwem komornika oraz do złożenia do akt potwierdzenia takiego doręczenia albo zwrotu pisma i wskazania aktualnego adresu pozwanego lub dowodu, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie, zakreślając jednocześnie termin dwóch miesięcy od doręczenia zobowiązania pod rygorem zawieszenia postępowania (k.36).

Pismem wniesionym do Sądu w dniu 19 września 2022 roku pełnomocnik powoda wskazał jako aktualny adres zamieszkania pozwanego – (...) / 1, (...) - (...) K. (k.38). Doręczenie pozwu pod wskazanym adresem okazało się niemożliwe wobec braku takiego adresu (k.49).

Wobec bezskutecznego upływu określonego terminu Sąd zawiesił postępowanie postanowieniem z dnia 19 października 2022 roku (k.51). Postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 24 października 2022 r. za pośrednictwem Portalu Informacyjnego. Jednocześnie pismem wniesionym do Sądu 24 października 2022 r. (data stempla pocztowego: 21.10.2022r.) pełnomocnik powoda ponownie wskazał jako aktualny adres zamieszkania pozwanego – (...) / 1, (...) - (...) K., wnosząc o podjęcie postępowania (k.53).

Zarządzeniem z dnia 16 listopada 2022 r. (k.58), doręczonym pełnomocnikowi powoda 21 listopada 2022 r. (k. 60), Sąd zobowiązał do sprecyzowania adresu pozwanego, wskazując na nieskuteczność doręczenia na adres w K., w terminie 7 dni pod rygorem odmowy podjęcia postępowania w sprawie. Wobec bezskutecznego upływu określonego terminu, postanowieniem z 6 grudnia 2022 r., Sąd oddalił wniosek o podjęcie postępowania (k.63). Postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 12 grudnia 2022 r. (k.67) i nie zostało zaskarżone.

W dniu 17 marca 2023 r. Sąd umorzył postępowanie w sprawie (k.69).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 182 §1 pkt 1 k.p.c. sąd umarza postępowanie zawieszono z przyczyn wskazanych w art. 177 §1 pkt 5 i 6 k.p.c., jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w terminie trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. Termin, w którym winien wpłynąć wniosek o podjęcie zawieszono postępowania liczy się natomiast od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, a nie od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1974 r., III PRN 45/74, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt III CZP 74/15, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt I PZ 9/17). Trzymiesięczny termin zawieszono postępowania upływał zatem 19 stycznia 2023 roku.

W niniejszej sprawie pełnomocnik powoda złożył wniosek o podjęcie postępowania, który jednak został oddalony wobec wskazania adresu nieistniejącego jako aktualnego adresu doręczeń dla pozwanego. Co prawda pełnomocnik wskazał możliwy adres do doręczeń w J., jednak będąc zobowiązany do sprecyzowania stanowiska i precyzyjnego wskazania aktualnego adresu do doręczeń, pełnomocnik w żaden sposób nie ustosunkował się do tego.

Stosownie do art. 126 §2 pkt 1 k.p.c. obowiązkiem powoda jest precyzyjne oznaczenie miejsca zamieszkania pozwanego będącego osobą fizyczną. Konsekwencją tego obowiązku jest dalszy, wynikający z art. 139¹ §2 k.p.c., obowiązek wskazania aktualnego adresu pozwanego. Dający się wywieść z treści przywołanych przepisów wymóg konkretności pozwala stwierdzić, że wskazywanie możliwych do doręczenia adresów zamieszkania pozwanego jest poza zakresem zainteresowania Sądu i nie rodzi obowiązku doręczania pozwu na wszystkie możliwe adresy. Sąd Rejonowy przychylił się do trafnego stanowiska Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, zgodnie z którym sprecyzowanie danych dotyczących strony przeciwnej należy do osoby inicjującej postępowanie. Nie ma zatem żadnych podstaw do przerzucania tego obowiązku na sąd. To powód, a nie sąd rozpoznający sprawę wyznacza granice podmiotowe powództwa (tak: post. SA w G. z 30 stycznia 2018 r. V ACz 15/18). Obowiązek precyzyjnego wskazania adresu zamieszkania pozwanego nie stanowi też ograniczenia prawa strony do Sądu.

Powód jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, świadomego spoczywającego na stronie obowiązku złożenia skutecznego wniosku o podjęcie postępowania w sprawie oraz skutków jego zaniedbania. Zobowiązanie do sprecyzowania adresu zamieszkania pozwanego pozostało bez jakiegokolwiek reakcji. W tej sytuacji wskazanie adresu nieistniejącego nie mogło uzasadniać wniosku o podjęcie postępowania, co było powodem oddalenia wniosku pełnomocnika powoda. Sąd Najwyższy wskazał, że złożenie wniosku o podjęcie zawieszono postępowania, który jest bezzasadny, nie tamuje umorzenia postępowania. W dalszym ciągu istnieje przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania. Uznanie, że tylko samo złożenie wniosku o podjęcie postępowania jest wystarczające umożliwiłoby powodowi utrzymywanie sprawy w stanie zawieszono. (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 18 listopada 2015 r. III CZP 74/15, publ. Legalis; podobnie: post. Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2017 r., I CSK 473/16, publ. Legalis).

Postanowienie nie było też kwestionowane przez powoda, który pomimo tego przez kolejny ponad trzymiesięczny okres zawieszono nie wykonał żadnej czynności zmierzającej do nadania sprawie biegu. W szczególności nie złożył kolejnego wniosku o podjęcie postępowania.

Bierność powoda spowodowała wystąpienie wszystkich przesłanek umorzenia postępowania sprawy, tj. upływu trzymiesięcznego terminu od daty zawieszono postępowania i braku skutecznego wniosku o podjęcie postępowania. Skutkiem tego była konieczność umorzenia postępowania w sprawie, stosownie do art. 182 §1 pkt 1 k.p.c., dlatego orzeczono jak w sentencji.